

[Morten Lange.]

alle, men jeg synes også, vi skulle tage os sammen og acceptere Esbjerg. Det er, så vidt jeg kan bedømme det, den rimeligste og fornuftigste løsning, og hvis vi kunne komme så langt, var vi altså kommet et hanefjed videre. Jeg håber, vi kan nå så langt, så vi i hvert fald får sat knappenålene i kortene, så vi ved, hvor planlægningen skal finde sted.

Jeg er helt klar over, at alt dette kræver en ganske overordentlig omhyggelig udvalgsbehandling. Det er muligt, der er enkelte ting, der kan slippe færdig i en fart, men f. eks. kan jeg ikke se, at vi kan tage stilling til Roskilde, førend vi ved, om vi skal være i Tåstrup eller på Kalveboderne. Sådan er der skam mange ting; disse ting har en nederdrægtig evne til at hænge sammen. Vi må jo gøre det så hurtigt og så godt, vi kan; men at det skulle blive i dette folketingsår, har jeg altså mine tvivl over for.

Men når dette er sagt om placeringen, så blot 3 ting til ganske kort. Lærerne. Uden læreruddannelse ingen universiteter, som kan bruges, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han har modtaget et brevkort fra planlægningsrådet om at forøge antallet af kandidatstipendiater, og om man har tænkt sig skyndsomst at sende det videre til finansudvalget eller andet passende sted, for det haster noget så utroligt. De universiteter, vi planlægger nu, dér skal vi også planlægge lærerne nu, det er sådan cirka den samme cyklus. Det tager cirka lige så lang tid at lave en universitetslærer, som det tager at bygge de dertil indrettede bygninger, når vi tager hele planlægningen med — så det haster.

Nye studieplaner er blevet efterlyst. De er i vid udstrækning faktisk i funktion; der er sket en utrolig fornyelse på det område, så det er næppe det, der står højest på prioritetslisten. Derimod et andet spørgsmål: er ministeriet, er regeringen og er dette folketing parat til ikke alene at ofre penge på de gule og de røde mursten og det dertil hørende inventar, men er de også parat til at ofre de penge, som universitets ekspansionen i det hele taget kræver? Jeg ser for mig med de ekspansionsrammer, som jeg kender til, at samtidig med at vi står i en udviklingsperiode, man aldrig har set mage til,

er de rammer, som den økonomiske udvikling skal udfolde sig inden for, når vi ser bort fra byggeriet, sådan, at vi knebent holder standard, efter min mening svækker standarden lidt hvert eneste år, og dette kan på længere sigt være en meget, meget alvorlig hindring for ethvert forsøg på udbygning.

Jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om energisk udvalgsarbejde på disse særdeles vigtige områder. Jeg håber, at vi er heldigere end med den sag, hvis begrædelige skæbne vi behandlede her i denne sal for få kvarter siden.

Kjær Rasmussen: På linje med øvrige ordførere må også jeg konstatere, at der naturligvis er fornuftige ting i det lovforslag, vi her præsenteres for.

Vi synes, det er positivt, at det offentlige påtænker at erhverve arealer til senere brug for universitetsudbygning i hovedstadsområdet, og endvidere at man nu også lader det jyske område indgå i den langsigtede planlægning af de højere uddannelsers udbygning. Regeringen synes at være afklaret med hensyn til et universitet i Ålborg; denne afklaring kan vi dele, vi er enige med regeringen i, at Ålborgområdet må være absolut velegnet.

Med hensyn til det sydjyske område er det for os meget afgørende, at et kommende center placeres dér, hvor forudsætningerne er til stede, og forudsætningerne er jo først og fremmest et tilstrækkelig stort bysamfund, som må være i stand til at betjene universitetet servicemæssigt. For hele denne afdeling er der i øvrigt gjort ganske udmærkede bemærkninger i bemærkningerne til lovforslaget.

Udvalget vil jo nok få besøg af en del deputationer, som medbringer materiale til folketingsmedlemmerne. Lad os se på dette materiale i tiden inden anden behandling af lovforslaget; så tror jeg vi vil have et bedre grundlag for en endelig stillingtagen vedrørende den sydjyske placering, hvis man da vil have denne endelige stillingtagen allerede nu.

Herefter vil jeg vende mig til hovedstadsområdet, og her synes vi at regeringens fornuft hører op. I 1966 foreslog dispositionsplanudvalget for Københavns universitet, at der skulle erhverves arealer i Høj-Tåstrup; på disse arealer tænkte man sig